NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

1. Hälfte 15. Jh.

Seite 254v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30329
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

factus est in more abraham et filius eius
et in iob in quibus spiritus in corde vitae
et sui regimine scripsit. unde et moy
ses legem scripsit in corde. quia spe
ritualiter cum mente et veniens
non pluribus sed paucis et in spiritu
eis loquebatur. postquam autem populus
hebreorum in stirpe patris generationem de
generans in populum crescitur et malis
cis. tunc pluribus ignorantiis et oblivione
date sunt tabulae lapidee. in quibus dei
spiritus scripserat decem precepta. sunt
spiritus sed antiqua gratia renovat in apostolis
et per libros dedit eis corda nova. quae
lapidea quoddam erant in generationem
scilicet carnalem in apostolis. non enim in di
gerunt tabulis ut pagamico sed puris
cordibus spiritu sancto velocitate mentis esse
bente. deque de illo dicebat vobis oportet
et hoc ipsum factum est an sibi et ipsi
est pactum est pactum quod secum audo
mo ipse. post dies illos dicit dominus
dabo legem meam in visceribus eorum et
in corde eorum scribam eam. et sicut dicit
scriptura. eam aliam transtorum sequit.
et hoc est dominus dabilis dei in nobis in gen
tes in regno ut scriptore. posita predicte
per nec hoc quae spiritu sancto in cordibus
eorum scripta erant. retrorsum omnia
cecederent. populus fuit ut cum illo
scriberet. et ego mei igitur spiritum
ut mundet corda nostra meis fluens
digito suo et quae sit nobis nata ad sa
lutem. et ut hoc consequamur malaz
hoziz benedicat ipse tu nobis gratiam per
quilibet salutem mea dicentes deuc et
Multi sunt pastores ecclesiae quorum
aliqui sunt principaliter homines. ut
quisque fidelis praelatus. quorum primus fuit
beatus petrus. alii mali. ut qui se
sua quaerunt. et quibus dicit. Vae mihi
qui pastoribus qui dispergat et dila
cerat gregem pascae meae per mala
exemplum. Tertius est pastor essentialis
bonus scilicet christus. et oves sunt illae sunt
de in cum hodierno. solus dominus in
quibus verbis innuit primo quod fideles
christi sollicitudinem habere debent ut
sint scilicet ad unum sicut oves ad pastorem
quibus fideles primo de ovibus per ma
suetudinem. nam pastor eius mansuetus
fuit secundum illud. Ecce mitis ut decet
agnus mansuetus qui portat adulteriam
et spe ovibus suis dedit. ut ipse mitis
Discite a me quia mitis sum et ualde
necessaria est mansuetudo eorum ibi aliorum
et dicit. Confiteor tibi pater domine caeli et terae
primo sup illo vo. non intelligitur sic inquiens
nihil est sedius preceptor. nos qui
cui debeat esse mansuetus. quibus ad os
diuso torno vultu tinctis labris
fronte rugata effrenatis oculis
facie in pallore et rubore variata
clamore perstrepitat. et errantes no
tam ad bonum retrahit quia ad malum
sua sevitia praepitat. hoc est ecclesia nata
et mansuetudo subditis. ita tanto
rosi et suos superiores odiebat nunquam
audiuit eorum preceptum esse. et dicit
Iacobi primo. In mansuetudine suscipi
te insitum verbum quod potest saluare animas
vestras. et talis mansuetudo utrorum
tam superiorum. quia in feriorum cognoscitur
in letitia mentis. igitur dicitur. Lae
tari sunt pobis. quia mansueti letentur. non
dicit legere docti non iejunantes non
psallentes. sed mansueti letent qui
caritate patria hoc eorum tran
ita consecuerunt. Beatus qui est fidelis
de oulis. sup utilitate. quae enim dici
unt de ove utile est. etiam in eo fimo
Sic et fideles ex caritate primo
debet esse utiles. Cuius enim est utilis
adiutus et amicitia. sum dugum ana
datum enim in impleno de quibus
tuitas dat una non habenti sed do
mini ipsa pascit et nescit domi